

Det, der er behov for i daginstitutionerne, er ikke yderligere lovgivning. Det er, at der kommer nogle penge, der sikrer, at der kommer ordentlig mad til børnene. Det er, at der kommer en lovgivning, som siger, at alle børn skal have ret til at få god mad i daginstitutionerne, og der kommer nogle penge med. Og især at man så også sikrer, at forældrene ikke skal betale ekstra, men at det bliver fordelt over skattebetalingen, så de forældre og skatteborgere, der har flest penge, kommer til at betale, i stedet for at det er dem, der har meget få penge, der kan risikere at skulle betale for det her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Falcon som privatist. Det er værd at understrege.

Pernille Falcon (EL):

Det, som ikke tilstrækkeligt er fremgået af debatten, som også bliver et af hovedproblemerne, er, at i fattigrøvs kvarterene vil folk ikke have råd til at etablere de madordninger, og det er der, der er brug for maden. De andre steder, hvor folk har penge nok, kan de så etablere de madordninger. Det har man slet ikke forholdt sig til i debatten.

Så det er ikke bare et spørgsmål om, at i enkelte institutioner kommer lille Lise til at sidde og kigge på de andres dejlige lune mad, mens hun spiser sin lurvede leverpostej, for der vil man sikkert have hjerte til at dele maden børnene imellem. Men det bliver sådan, at de, der har allermost brug for de her ordninger, kommer ikke til at få den, for der har man bare ikke pengene.

Hvis man er født med en hest mellem benene, kan det godt være, at man ikke kender til den verden, hvor det er sådan, at der faktisk er økonomiske begrænsninger i hverdagen, men sådan ser verden altså stadig væk ud i store dele af Danmark. De mennesker, regeringen i andre sammenhænge skærer ned over for – bistandsmodtagere, førtidspensionister osv. – er dem, der kører med røven i vandskorpen i denne her sammenhæng, og det er dem, man blæser en hat fuld.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Helge Adam Møller for en kort bemærkning. Privatist også, javel.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg synes, at debatten i de sidste tre kvarter har fået præget af, at for ganske mange af dem, der har debatteret meget livligt om børns mad i børnehaver og vuggestuer, er det enten mange år siden, de har haft børn, eller også har de slet ikke nogen i den alder, og derfor kender de meget lidt til det.

Men som far, der har to piger, hvor den ene stadig væk går i børnehave og den anden lige er kommet ud, så kan jeg fortælle, når mange folketingsmedlemmer siger, at nu skal der gøres forskel på børnene, at der er forskel på børnene i øjeblikket. Det er nemlig sådan, når man kommer hen i den typiske danske daginstitution, hvad enten det er i Næstved, Nakskov, København eller Ganløse, at børnene har mad med hjemmefra, og der er forskel på de 40 madpakker, og der er forskel på, hvordan deres far har lavet madpakken derhjemme, enkelte gange også deres mor. De får forskellige madpakker med.

Det, man gør nu, er, at de stadig væk har lov til at have forskellig madpakke afhængigt af, hvad forældrene vil, og så kan forældrene, hvis de vil, nogle stykker af dem, slutte sig sammen og sige: Skal vi lave en fælles madordning, som vi enten selv administrerer, eller som vi køber et sted?

Der bliver ikke taget noget som helst fra noget barn. Det er et ekstra tilbud, hvor forældrene suverænt selv bestemmer, og det uafhængigt af, om de bor på Vesterbro, Nakskov eller Holstebro. Det er sagen. Prøv at komme ud i virkelighedens verden. Eller få nogle børn.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Rent principielt mener jeg godt, at man kan diskutere børn, uden at man har børn, ligesom man kan diskutere mange andre emner, uden at man selv er personligt berørt af dem. Rent faktisk har jeg børn. Jeg har også et barn, der går i børnehave, så jeg kender godt den virkelighed, der er i børnehaver.

KL.15.15

Der er allerede i dag mange børnehaver, der har indført frivillige ordninger med mad. Det er klart, at der er forskel fra kvarter til kvarter, der er forskel fra børnehave til børnehave, og der er de steder, hvor man ikke har madordninger, forskelle fra madpakke til madpakke.

Det, der er behov for, er at få god mad til alle børn, men det er ikke det, regeringen og Dansk